

Arrest

nr. 48 328 van 21 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat. H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 september 2009 het Rijk binnen en diende op 14 september 2009 een asielaanvraag in. Op 16 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jhonki. Sinds 1996 zou u actief geweest zijn voor de "Chatra League" de studentenafdeling van de "Awami League". In maart 2000 zou u lid geworden zijn van de "Awami League" en u zou meteen benoemd zijn tot "publicity secretary" van uw wijk. Op 16 december 2001 zou er een conflict geweest zijn tussen leden van uw partij en die van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). Een lid van de "BNP", Moslem Haladar, zou zijn eigen winkel vernield hebben, maar hij zou u en andere partijleden hiervan beschuldigd hebben. Hij

zou een klacht neergelegd hebben bij de politie. Hierna zou u enige tijd ondergedoken geleefd hebben op verschillende adressen. In februari 2003 wist u met hulp van wat vrienden aan te monsteren op een schip. Tussen 2003 en 2005 verbleef u op dit schip. In 2005 zou u vernomen hebben dat twee van uw medebeklaagden gedood waren door de "RAB" (Rapid Action Battallion). In 2005 zou u naar Calcutta, India vertrokken zijn. Daar zou u illegaal verbleven hebben. Toen de Indische en Bengaalse autoriteiten een akkoord afsloten over het uitleveren van illegalen, zou u schrik gehad hebben om teruggestuurd te worden naar Bangladesh. De RAB zocht u immers. U zou besloten hebben om naar Europa te komen. Eind 2009 zou u vanuit India een vlucht naar Moskou genomen hebben, waarna u over land verder naar België reisde. Hier diende u op 14 september 2009 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag verwijst u naar volgende documenten: uw geboorteakte en uw juridisch dossier.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo kunt u vooreerst niet aannemelijk maken dat u genoemd wordt in de door u voorgelegde juridische documenten. U beschikt namelijk niet over een identiteitsbewijs mét foto (gehoorverslag CGVS p. 4). De door u voorgelegde geboorteakte kan naar iedereen verwijzen. Hierdoor weet u dan ook niet aannemelijk te maken de persoon in de door u voorgelegde juridische documenten te zijn. Overigens wordt er in deze juridische documenten nooit uitdrukkelijk naar de persoon verwezen die u beweert te zijn. Zo blijkt uit de vertaling dat de verdachte "Raju (Razu) zoon van Jalil" (zie vertaling p.2, toegevoegd aan de groene map in het administratieve dossier) mogelijks naar u zou kunnen verwijzen. Maar daar uw volledige naam niet vermeld staat, kan het hier om vele mensen gaan. Zo blijkt verder dat volgens deze juridische documenten de vader van "Raju" staat vermeld als "A. Jalil" (zie vertaling p.6, toegevoegd aan de groene map in het administratieve dossier), terwijl volgens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en volgens uw geboorteakte, uw vaders naam "Shekh (Sheikh) Jalil" is. U kunt dus niet aannemelijk maken vermeld te staan in deze juridische documenten. Ten slotte dient hier te worden opgemerkt dat deze juridische documenten enkel gewone fotokopieën zijn. Het gaat hier niet om geauthentificeerde kopieën die juridische correct afgestempeld en gezegeld werden. U verklaarde dan ook niet te weten hoe uw vader juist deze documenten verkregen had (gehoorverslag CGVS p. 4). Deze vaststelling breekt het geloof in de authenticiteit van deze documenten af. Dit werpt een schaduw over uw asielaanvraag.

Wat er verder ook van zij, u legde verschillende ongeloofwaardige en zelfs tegenstrijdige verklaringen af die uw vrees voor vervolging volledig ondermijnen. Zo verklaarde u dat uw zaak onder de "public safety wet" viel. Volgens u was deze wet door uw tegenstanders van de "BNP" ingevoerd zodat er in zaken zoals de uwe geen borg verleend zou worden (gehoorverslag CGVS p. 9). Uit publieke informatie blijkt echter dat de "public safety act" een creatie was van uw eigen partij, Awami League en dat een verdachte hierbij gedurende 90 dagen kon opgesloten worden zonder borg. Uw gebrekkige kennis breekt het geloof in uw vrees voor vervolging af. Het was immers doordat u dacht geen borg te kunnen krijgen, dat u zich diende te verstoppen. Voorts verklaarde u gezocht te worden door de "RAB" (Rapid Action Battallion). U beweerde dat de "RAB" u reeds in februari 2003 thuis kwam zoeken. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat de "RAB" pas in maart 2004 opgericht was en vanaf juni 2004 volledig operationeel was. Uw bewering dat de "RAB" u reeds zocht in februari 2003 kan dan ook niet kloppen. Uw verklaring dat u zich vergist moet hebben, is onafdoende, daar u duidelijk verklaarde dat de "RAB" u voor het eerst thuis kwam zoeken, een maand na het vonnis van januari 2003 (gehoorverslag CGVS p. 9, 10). Deze vaststelling breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees verder af. Uit voorgaande elementen blijkt dan ook het ongeloofwaardige aspect van uw asielaanvraag. Er zijn verder geen aanwijzingen dat u nood heeft aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn zoals reeds hierboven werd aangetoond, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker dient “een annulatieberoep” in tegen “de Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken”. De Raad wijst erop dat het hem op grond van het inquisitoriale karakter van zijn rechtspleging toekomt de rechtsstrijd die gericht is tegen een bepaalde administratieve rechtshandeling in de voorgeschreven banen te leiden. Bijgevolg dient de Raad op zicht van de bestreden beslissing ambtshalve als verwerende partij aan te duiden die overheid die het best geplaatst is om de wettigheid van die beslissing te verdedigen (RvS 18 december 2001, nr. 101.932 en RvS 10 juni 1997, nr. 66.659). In casu werd de bestreden beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor deze als verwerende partij wordt aangeduid.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

3.1. Naar luid van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van voormelde wet van 15 december 1980 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Het betreft een substantiële vereiste.

3.2. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zouden geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

3.3. In casu beperkt het verzoekschrift zich tot het citeren van artikelen artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en verwijst naar algemene rechtsleer inzake vluchtelingenrecht en de bewijslast. Verzoeker geeft niet aan hoe de bestreden beslissing de opgesomde rechtsregels schendt. Hij onderneemt niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen noch geeft hij aan wat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eventueel niet zou onderzocht hebben.

3.4. In ondergeschikte orde verwijst verzoeker naar artikel 48/4 vreemdelingenwet, citeert de wet en voegt toe “Meneer Shekh contesteert deze beslissing van CGVS omdat deze beslissing is niet correct voor de definitie van vluchteling” (sic). Niet enkel is het taalgebruik verwarrend en de bewering onvoldoende om de schending van de aangegeven rechtsregels aan te tonen, maar is de stelling juridisch niet correct. Het verzoekschrift bevat geen enkel ontvankelijk rechtsmiddel.

3.5. Ten overvloede waar gesteld wordt “Meneer Shekh contesteert deze beslissing van CGVS omdat deze beslissing is niet correct voor de definitie van vluchteling” (sic) en “In het kader van de bestreden beslissing van 8 april laatstleden, is het Commissariaat generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen van oordeel dat verzoekster niet kan genieten van de status van politiek vluchteling in de zin van de conventie van Genève omdat de feiten waarvan zijn gewag maakt problemen tussen personen en families zijn die niet onder de Conventie van Genève vallen. Het Commissariaat generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen wijst er eveneens op dat het geen geloof kan hechten aan de verklaringen van verzoekster dat zij geen beroep had kunnen doen op de Politie van de KFOR of van EULEX om tussen te komen in het kader van het conflict dat zich stelt tussen haar en haar familie die had besloten om haar tegen haar wil uit te huwelijken. Het CGVS baseert zijn beslissing van weigering op de informatie die eenzijdig werd verkregen vanuit Kosovo die zegt dat de autoriteiten van de KFOR en EULEX perfect in staat zijn om tussen te kunnen komen in familiale geschillen en tegelijkertijd een bescherming kunnen bieden aan personen die van oordeel zijn dat zij het slachtoffer worden van een gedwongen huwelijk” kan slechts worden vastgesteld dat de beweerde feiten geheel vreemd zijn aan verzoekers asielrelaas nu hij een man is, afkomstig is uit Bangladesh en nooit gewag heeft gemaakt van problemen in Kosovo, noch met familieleden, noch aangaande een gedwongen huwelijk.

3.6. Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK